

РЕШЕНИЕ

№ 447

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно
наказателно дело № 20231110216088 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 23-4332-012130/18.08.2023 г., издадено от началника на Сектор към ОПП-СДВР, на В М К е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за извършено административно нарушение по чл. 80а, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, вр. чл. 26, ал. 3 от ЗАНН, изразяващо се в това, че на 24.05.2023 г., около 18.00 часа, в гр. София, като родител на К Г К, съзнателно допуснала сина ѝ да управлява неустановено индивидуално двуколесно пътно превозно средство (тротинетка) по ул. „Славище“ с посока на движение от ул. „Котел“ към ул. „Богатица“, като на кръстовището с ул. „Кожух планина“, същият реализира ПТП с намиращата се на пътното платно пешеходка И., която е получила различни травматични наранявания.

Срещу така издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице В М К, с която са иска неговата отмяна като незаконосъобразно. Твърди се, че в АУАН и НП не е описано мястото на извършване на нарушението, като се твърди, че синът на жалбоподателката се

е движил по ул. „Славище“ и е блъснал жената в близост до ул. „Кожух планина“. Твърди се, че в АУАН и НП не е посочено дали процесното ППС е електрическо или не. Оспорва се и компетентността на актосъставителя и на наказващия орган. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно.

Наказващият орган не се явява и не изпраща свой процесуален представител в хода на съдебното производство по делото, като не взема становище по подадената жалба.

В хода на съдебното производство процесуалният представител на жалбоподателя поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. В допълнение е посочено, че в хода на съдебното следствие не е доказано къде се е случило ПТП, нито посоката на движение на участниците в същото, както и че процесното ППС е електрическо.

Софийски районен съд счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 24.05.2023 г., около 18.00 часа, И. и синът ѝ Н И Т вървели по пътното платно на ул. „Кожух планина“ в посока ул. „Димитър Хаджикоцев“, когато при пресичането на кръстовището с ул. „Славище“ И. била блъсната от неустановено по делото двуколесно пътно превозно средство, управлявано от К Г К, който бил на 14 години към този момент.

Вследствие на удара, И. получила телесни наранявания, поради което на място бил извикан екип на ЦСМП-София, като откарал Ирена Славчева в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“.

На място пристигнали служители на 04 РУ-СДВР, които съставили докладна записка относно заявеното им по случая от Н И Т.

След около два часа, около 20.00 часа на 24.05.2023 г., на процесното кръстовище пристигнал и екип на ОПП-СДВР, служителите от който провели на място разговор с К Г К и с майка му В М К. Въз основа на заявеното от последните, на място били съставени скица за ПТП и Констативен протокол за ПТП.

Св. Б. съставил АУАН бл. № 030303/24.05.2023 г. срещу В М К за извършено от последната административно нарушение по чл. 80а, ал. 3 ЗДвП, вр. чл. 26, ал. 3 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено НП № 23-4332-012130/18.08.2023 г. от началника на Сектор към ОПП-СДВР, с което за описаното в АУАН административно нарушение на В М К било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

НП било връчено на 24.10.2023 г. на Ваня Марчева Колева, която в законоустановения 14-дневен срок (на 07.11.2023 г.) подала жалба срещу последното, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на св. Б.; скица и констативен протокол за ПТП, 2 броя докладни записки, справка от СРП, справка от Столична община, ведно със схема за организацията на движението на процесния пътен участък и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи.

Съдът счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства, приобщени от съда към доказателствената съвкупност по делото. От показанията на св. Б. се установява, че последният не е очевидец на случая, като с колегата му от ОПП-СДВР са пристигнали на местопроизшествието около 2 часа след настъпване на ПТП. Въпреки това, последният е разговарял на място с жалбоподателката и сина ѝ, който е управлявал процесната тротинетка, като последните са заявили посоката на движение на К Г К (по ул. „Славище“ в посока ул. „Богатица“), както и мястото, където е настъпило ПТП – на кръстовището с ул. „Кожух планина“. От приложената по административнонаказателната преписка докладна записка от служител на 04 РУ-СДВР се установява, че на място синът на пострадалата И. – Н И Т, е заявил, че се е движил с майка си по пътното платно на ул. „Кожух планина“,

когато последната е била ударена от управляваната от К Г К тротинетка. С оглед на така приобщените гласни и писмени доказателства, съдът счита, че по делото са безспорно установени както посоката на движение на пострадалата и на К Г К с управляваната от него тротинетка, така и мястото на настъпване на ПТП. В този смисъл съдът намира за неоснователни възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя в тази насока.

От така приобщените гласни и писмени доказателства обаче не се установи видът на управляваното от К Г К двуколесно превозно средство (тротинетка) и по-специално дали същото е електрическо такова. Нито в писмените доказателства по делото има индивидуализация на процесното ППС, нито св. М можа да си спомни какво точно е било ППС, респ. дали последното е електрическо или не.

Съдът кредитира изцяло и останалите приети от съда по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства, като относими към предмета на доказване по делото съгласно разпоредбата на чл. 102 НПК.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира за установено от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността им – т. 2.1, вр. 1.3.2 и т. 3.6 от Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. Същевременно, АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове.

Съдът обаче счита, че в нарушение на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, в АУАН и НП не е описано от фактическа страна нарушението и обстоятелствата при извършването му. Съгласно вменената на жалбоподателката като нарушена разпоредба на чл. 80а, ал. 3, т. 1 ЗДвП минималната възраст на водача за управление на индивидуално електрическо превозно средство е 16 години, когато се касае за управлението му по велосипедна инфраструктура и по пътища и улици с максимално разрешена

скорост до 50 км/ч. В случая, нито в АУАН, нито в НП, е посочено дали управляваното от К К двуколесно превозно средство е електрическо, доколкото разпоредбата на чл. 80а, ал. 3, т. 1 ЗДвП е относима именно до управлението на такъв вид ППС. В този смисъл в АУАН и НП не е посочен обективен признак от състава на съответното административно нарушение, което представлява съществено процесуално нарушение, доколкото ограничава процесуалните права на санкционираното лице, поставяйки го в невъзможност да разбере фактическите рамки на вмененото му „административно обвинение“.

Само на това основание, атакуваното НП следва да бъде отменено като издадено в нарушение на административнопроизводствените правила.

На следващо място съдът счита, че неправилно е приложен и материалният закон, доколкото по делото не се установи по несъмнен начин, че жалбоподателката съзнателно е допуснала сина й К Г К, на възраст 14 години, да управлява индивидуално електрическо превозно средство. На първо място, както се посочи по-горе, по делото не се доказва, още по-малко по изискуемия от законодателя несъмнен начин, че на процесната дата и място К Г К е управлявал индивидуално електрическо превозно средство по смисъла на § 6, т. 18б от ДР на ЗДвП. Св. Б М заяви, че не си спомня дали управляваното ППС е било електрическо, както и дали изобщо е било възприето от него. По идентичен начин, в приложената по административнонаказателната преписка докладна записка, изготвена от служител от 04 РУ-СДВР, е отразено, че при пристигането им на местопроизшествието процесното ППС е било преместено, като също не е установен видът на последното. С оглед на всичко гореизложено, по делото не е установено, че К Г К е управлявал индивидуално електрическо превозно средство, за каквото се отнася именно възрастовото ограничение за управление по чл. 80а, ал. 3, т. 1 по ЗДвП.

На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 ЗАНН, когато административното нарушение е извършено от лица между 14 и 16 години, какъвто е настоящият случай, административнонаказателно отговорни се явяват техните родители, попечители или настойници, които съзнателно са допуснали извършването им. По делото обаче не бяха събрани каквито и да е доказателства, че В М К е знаела, че синът й К Г К е управлявал на

процесната дата и място индивидуално пътно превозно средство (тротинетка), както и че същото е било електрическо. Нещо повече, доколкото разпоредбата на чл. 80а, ал. 3, т. 2 от ЗДвП позволява управление на индивидуално електрическо превозно средство и от лица, навършили 14 години, но само по велосипедни алеи, то следва да бъде несъмнено доказано от една страна, че жалбоподателката е знаела, че синът ѝ управлява индивидуално електрическо превозно средство, а от друга, че управлението му е осъществявано извън велосипедни алеи, в случая по път с максимално разрешена скорост на движение до 50 км/ч. По делото не се доказва жалбоподателката К да е съзнавала което и да е от горепосочените обстоятелства, поради което е недопустимо да бъде ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност за извършеното от сина ѝ административно нарушение.

По изложените съображения, съдът счита, че подадената жалба се явява основателна, поради което атакуваното НП следва да се отмени като незаконосъобразно и необосновано.

Жалбоподателката не е направила в хода на производството искане за присъждане на разноси, поради което съдът не следва да се произнася в тази насока.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-4332-012130/18.08.2023 г., издадено от началника на Сектор към ОПП-СДВР, с което на В М К е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за извършено административно нарушение по чл. 80а, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, вр. чл. 26, ал. 3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____